

AMB VIDA PRÒPIA

Iolanda G. Madariaga

TÍTOL: CARTA DE LA MAGA A BEBÉ ROCAMADOUR
QUALIFICACIÓ: QUATRE ESTRELLES

FITXA:

DRAMATÚRGIA DE JOSÉ SANCHIS SINISTERRA SOBRE *RAYUELA* DE JULIO
CORTÁZAR

DIRECCIÓ: JOSÉ SANCHIS SINISTERRA

IL·LUMINACIÓ: KEITH YETTON

ESCENOGRAFIA: JOAQUIM ROY

VESTUARI: MÍRIAM COMPTE

INTÈRPRETS: RAÚL MARCOS, CONCHA MILLA, PAULO SCIUTO

PRODUCCIÓ: FUNDACIÓ TEATRE LLIURE I CSC MIRMIDÓN SL

ESPAI LLIURE. TEATRE LLIURE, 6 DE FEBRER DE 2002

Al marge de les històries d'oblits i soledats magistralment plasmades a *Rayuela*, preval la forma en què estan explicades. La complexa estructura narrativa de la novel·la es presenta com una multitud de capítols amb un microcosmos propi i una estructura independent que pot ser entesa com una successió de poemes en prosa. José Sanchis Sinisterra parteix d'un material d'extraordinària qualitat per recrear un món on el que és màgic i el que és oníric s'entrellacen amb el realisme més cru. Sanchis selecciona una sèrie de capítols de la primera part de la novel·la —«Del lado de allá»— amb la intenció de recrear l'episodi més tràgic de la narració. Tot i així no hi entra de ple, sinó que, fent una pirueta d'extraordinària sensibilitat dramàtica, es situa després de l'esdeveniment de la mort del nadó per, des d'allà, submergir-se en el record dels protagonistes i presentar-los en escenes anteriors on s'evoca tot un món poblat de personatges que no apareixen a escena. Un joc dramàtic al qual Sanchis s'hi entrega amb notable destresa, en sintonia amb les possibilitats que ofereix la novel·la i que requereix la participació activa de l'espectador per recomposar les peces del trencaclosques. El text dramàtic constitueix una sòlida obra teatral, amb tres personatges en un únic espai escènic. En la direcció, Sanchis Sinisterra pretén remarcar el protagonisme del text, deixant-lo fluir per un escenari breu, dissenyat per Joaquim Roy, amb els elements imprescindibles per suggerir l'ambient de l'habitació parisenca on es desenvolupa l'obra. La direcció frena qualsevol concessió al melodrama, cercant la poesia en la paraula ben dita. La interpretació dels joves actors és mesurada i ajustada a les pautes de la direcció. Un gran repertori de gests adequats a cada personatge acompanya la interpretació dels actors darrere dels quals ells amaguen la seva joventut. El conjunt interpretatiu funciona, el text acaricia l'oïda de l'espectador amb accents llunyans, desperta l'intel·lecte i manté una emo-

ció creixent i continguda. L'exercici de manipular *Rayuela* s'erigeix en un univers dramàtic amb entitat pròpia que no precisa de lectures prèvies, encara que convida a revisitar el món de Cortázar en la seva forma original.